

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียน ระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการ
ข้อมูลท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร

เสี่ยวซิน เสอ¹ ชนิกันต์ รัตนชัยไพศาลกุล²
สุจรรยา ธิมาทาน³ สุปภาดา อินทรบงกต⁴ เจียวเย่ว เจ้า⁵

สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
442 ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000

อีเมลล์ shexx123@hotmail.com

(วันรับบทความ 4 เมษายน 2563) (วันแก้ไขบทความ 19 พฤษภาคม 2563)

(วันตอบรับบทความ 1 มิถุนายน 2563)

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วย

¹ ประธานสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
อีเมลล์ chanikan.r88@gmail.com

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
อีเมลล์ nangfac.jai@hotmail.com

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
อีเมลล์ linxiaoyu_cn@hotmail.com

⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
อีเมลล์ 2625191091@qq.com

ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6
ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (3)
เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนด้วยชุดการ
เรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใน
โรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ
นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร ที่ศึกษาอยู่
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย คือ ชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่น
จังหวัดฉะเชิงเทรา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาจีน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน
โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเท่ากับ 80.57/
81.07 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วย
ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 (3) เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน
อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร
มนุษย์จึงมีความพยายามที่จะเรียนรู้ทั้งภาษาแรกและภาษาที่สอง/
ภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาแรกนั้นมักเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ
แต่การเรียนรู้ภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ กับ

ทุกคน จึงจำเป็นสำหรับทุกคนจนมีอาจจะเลยได้ อาจกล่าวได้ว่าโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งภาษา

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคต่างๆ ของโลกและมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง สาธารณรัฐประชาชนจีนมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก โดยมีจำนวนประมาณ 1,382.71 ล้านคน (National Bureau of Statistics of China, 2018) และมีคนจีนอาศัยอยู่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีมูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากเป็นอันดับแรกๆ ดังนั้นภาษาจีนจึงนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง โดยมีผู้ใช้มากเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็นหนึ่งในภาษาขององค์การสหประชาชาติ

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะ “โรงเรียนจีน” ดังเช่นในอดีตอีกต่อไป โรงเรียนระดับชั้นต่างๆ ไม่ว่าจะบริหารงานโดยรัฐหรือเอกชน ก็เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งก็ได้รับความนิยมไม่น้อยไปกว่าภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 7 ได้กำหนดว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและในมาตรา 23 ระบุว่า การจัด

การศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ตี่นักรเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมอย่างหลากหลายอันจะนำไปสู่การเป็นนักเรียนที่พึ่งตนเองได้ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตและใช้หลักการการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียนและชุมชนในท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

แต่อย่างไรก็ตาม โรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทยยังไม่ได้มีการเปิดรายวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาบังคับหรือรายวิชาเพิ่มเติมให้นักเรียนในโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กขาดแคลนบุคลากรครูและได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย โรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาสำคัญอย่างน้อย 3 ประการซึ่งส่งผลทำให้โรงเรียนในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่าได้ ประการแรกโรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในจำนวนที่มากกว่า หรือจ่ายแพงกว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ประการที่สอง สืบเนื่องมาจากโรงเรียนแต่ละแห่งได้รับงบประมาณจากรัฐบาลคิดเป็นรายหัวนักเรียน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อยตกอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณน้อยกว่า

โรงเรียนขนาดใหญ่และมีนักเรียนมากกว่า เป็นผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีทรัพยากรไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประการที่สาม โรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางใน 8 รายวิชา และ/หรือ 6 ระดับชั้น และปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดสัดส่วนครูไว้ที่ ครู 1 คนต่อนักเรียน 20 คน ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการจัดสรรครูแก่โรงเรียนบางแห่งที่มีนักเรียนในปริมาณน้อย ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียนประถม ที่จัดการสอนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 และมีนักเรียนศึกษาอยู่ 80 คน หากยึดตามเกณฑ์ของ สพฐ. โรงเรียนแห่งนี้จะได้รับการจัดสรรครูเพียง 4 คน ซึ่งไม่พอดีกับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน ดังนั้น โรงเรียนในลักษณะดังกล่าวจึงประสบปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียน และมีครูไม่ครบทุกสาขาวิชา จากสถิติพบว่า มีโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ที่มีครูน้อยกว่า 1 คนต่อชั้นเรียนมีมากถึง 13,623 แห่งจาก 31,000 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 44 ของโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด (ทีดีอาร์ไอ, 2558) โรงเรียนขนาดเล็กมีครูไม่ครบชั้น ครูสอนไม่ตรงกับวิชาเอก ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน เป็นเหตุให้นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กขาดโอกาสและความเท่าเทียมกับนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่อยู่ในเมือง

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีพันธกิจหลักสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยดำเนินการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมบนฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพภาพการศึกษาที่จะต้องมีการบูรณาการ

งานวิจัยกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อรับใช้สังคม การวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการบริการวิชาการ และการนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น โดยการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความยั่งยืนนั้น จำเป็นจะต้องพัฒนามาจากรากฐานและโครงสร้างทางสังคมที่มีอยู่เป็นสำคัญ การดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจะมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน โดยมีหน่วยจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดผลงานวิจัยในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรเครือข่ายในพื้นที่อันจะเกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง การพัฒนาโรงเรียนและการผลิตและพัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่น เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญยิ่งของคณะครุศาสตร์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, 2562) ดังนั้นการพัฒนาครูในท้องถิ่นให้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์การสอนและพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์สอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องการให้ความรู้ภาษาจีนแก่นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งจะทำให้นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กมีโอกาสเรียนรู้ภาษาจีนเหมือนกับนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่อยู่ในเมือง และหากนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนในด้านท้องถิ่นอย่างเพียงพอ ก็จะสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารใน

ชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ซึ่งจะเน้นให้นักเรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ของพินอิน คำศัพท์ทั่วไป บทสนทนา กฎเกณฑ์ในการอ่านและการเขียนพินอิน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของจังหวัดฉะเชิงเทรา ตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ผลไม้ อาหารไทยของจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาจีนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6

ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
ปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัด
ฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ
ตามเกณฑ์ 75/75

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับ
นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณา
การข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร
ที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ภาษาจีน
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดย
บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัด
หัวไทร มีคะแนนเจตคติอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใน
โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 113 โรงเรียน ของจังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,991 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใน
โรงเรียนวัดหัวไทร ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
sampling)

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทำการทดลอง
รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

3. ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดย
บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียน
วัดหัวไทร

ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้
ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษา
โรงเรียนวัดหัวไทร

2) คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ภาษาจีน
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียน
วัดหัวไทร

4. เนื้อหาที่ใช้

มีทั้งหมด 5 ชุดการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ของพินอิน คำศัพท์ทั่วไป
เรียนรู้ที่ 1: ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดฉะเชิงเทรา และบทสนทนา
เรื่องการตกท้าย บรรจุในชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1
สวัสดีครับจังหวัดฉะเชิงเทรา 你好, 北柳府

หน่วยการ สระของพินอิน และบทสนทนา เรื่องสถานที่ และ
เรียนรู้ที่ 2: ตัวเลข บรรจุในชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 2 ยินดีที่ได้รู้จัก
ครับ 认识你很高兴

หน่วยการ กฎเกณฑ์ในการอ่านและการเขียนพินอิน และบท
เรียนรู้ที่ 3: สนทนา เรื่องผลไม้ ขนมและสี บรรจุในชุดการ
เรียนรู้ชุดที่ 3 ผลไม้และขนมของจังหวัด
ฉะเชิงเทราอร่อยจริงๆ 北柳府的水果和甜点真好吃

หน่วยการ กฎเกณฑ์ในการอ่านและการเขียนพินอิน และบท
เรียนรู้ที่ 4: สนทนา เรื่องการซื้อของ บรรจุในชุดการเรียนรู้ชุด
ที่ 4 เทียบตลาดน้ำบางคล้าสนุกจริงๆ 邦卡水上市
场真好玩

หน่วยการ กฎเกณฑ์ในการอ่านและการเขียนพินอิน และบท
เรียนรู้ที่ 5: สนทนา เรื่องการถามและการบอกเส้นทาง การ
แนะนำสถานที่ และสัตว์ บรรจุในชุดการเรียนรู้
ชุดที่ 5 วัดโพธิ์บางคล้า 邦卡瓦坡寺

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแบบแผนการทดลอง One group pretest–posttest design (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559, หน้า 123) ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง One group pretest–posttest design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

X แทน การทดลองสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้

O₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

O₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนในช่วงเวลาตามตารางสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดหัวไทร ระหว่างวันที่ 14 พฤศจิกายน 2561 ถึงวันที่ 19 ธันวาคม 2561 รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยกำหนดวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน จำนวน 40 ข้อ ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้เวลา 40 นาที

2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 35 คน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง โดยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน หลังจากเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้เวลา 40 นาที

4. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่น ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index : IOC) ผลปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหารายชื่อ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่เป็นตัวแทนที่ดี และปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะและสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และค่าความยาก (difficulty) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดมีดังนี้

1.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดเสม็ดเหนือ (ชิตประชาสรรค์) อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 27 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

1.2 นำผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนของแต่ละคนมาทำการตรวจให้คะแนนโดย
ให้คะแนนเป็น 1 กับข้อคำถามที่ตอบถูก และให้คะแนนเป็น 0 กับข้อ
คำถามที่ตอบผิดหรือเว้นไว้ไม่ตอบ แล้วนำคะแนนของแต่ละคนที่
ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และค่าความ
ยาก (difficulty) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป จากการ
วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบ
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งมี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

ค่าความยาก (P) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุด
การเรียนรู้ภาษาจีน มีดังนี้

ข้อสอบที่มีค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.39 (ค่อนข้าง
ยาก) จำนวน 1 ข้อ

ข้อสอบที่มีค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.59 (ปานกลาง)
จำนวน 18 ข้อ

ข้อสอบที่มีค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.60 - 0.80 (ค่อนข้าง
ง่าย) จำนวน 21 ข้อ

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการ
เรียนรู้ภาษาจีนฉบับนี้มีค่าระหว่าง 0.33-0.78 ซึ่งมีค่าความยากอยู่ใน
ระดับค่อนข้างง่าย

ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน มีดังนี้

ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.29 (พอใช้)
จำนวน - ข้อ

ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.39 (ดี)

จำนวน 6 ข้อ

ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 ขึ้นไป (ดีมาก)
จำนวน 34 ข้อ

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการ
เรียนรู้ภาษาจีนฉบับนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.60 ซึ่ง
อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

1.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการ
เรียนรู้ภาษาจีนมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์
พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน มีค่าเท่ากับ 0.92

1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการ
เรียนรู้ภาษาจีนไปทดลองใช้จริง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มี ต่อการเรียนภาษาจีน

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
ภาษาจีนไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561
ของโรงเรียนวัดเสม็ดเหนือ (เขตประชาสรรค์) จังหวัดฉะเชิงเทรา
จำนวน 27 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะและสภาพแวดล้อมที่
คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
ของแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ก่อนนำไปใช้
จริงกับกลุ่มทดลองด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่าความ
เชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนมีค่า
เท่ากับ 0.74 แล้วจึงนำแบบวัดไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่

เป็นกลุ่มทดลอง โดยให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน
ภาษาจีนหลังจากที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือชุดการเรียนรู้
ภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

1) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนภาษาจีน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach's alpha coefficient)

2) ค่าความตรงโดยการประเมินความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
โดยใช้สูตร IOC (Item Objective Congruence)

3) ค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (D)

4) ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบท
ของท้องถิ่น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุด
การเรียนรู้ภาษาจีนโดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ใช้สถิติทดสอบด้วย
การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (paired samples t-
test)

2) การศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่ใช้ชุดการเรียนรู้อาษาจีนโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา

หลังจากการตรวจสอบคุณภาพของชุดการเรียนรู้อาษาจีนโดยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ผู้วิจัยได้นำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง คือนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่า 80.57 /81.07 แสดงว่าชุดการเรียนรู้อาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทราก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อาษาจีน พบว่านักเรียนระดับ

ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร ที่ได้รับการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน มีผลการสอบหลังเรียน
ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.43 คะแนน ($S.D. = 2.97$) ผลการสอบ
ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.69 คะแนน ($S.D. = 2.32$) แสดง
ให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียน
ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการ
ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง
กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

**3. การศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน
ด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่
4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัด
ฉะเชิงเทรา**

ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนด้วย
ชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยภาพรวม พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการ
เรียนภาษาจีนอยู่ในระดับดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.09
($S.D.=0.54$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับ
นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร มีค่าเท่ากับ
80.57/81.07 (E_1/E_2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 สอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อ 1

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร ที่ได้รับการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นในการนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร มีค่าเท่ากับ 80.57/81.07 (E_1/E_2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1) ชุดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างที่เป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชากับบริบทของท้องถิ่น มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ คาบเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ศึกษา ทฤษฎี หลักการ เทคนิคและวิธีการสร้างชุดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวนคาบเรียน คำแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้ ภาษาจีน แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ รวมทั้งการวัดและ

ประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ จันทรเรือง (2562) ที่กล่าวว่าชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ มีขั้นตอนการจัดทำและองค์ประกอบสำคัญคือคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม บัตรคำสั่ง ใบงาน ใบความรู้ เนื้อหาสาระ สื่อ แบบฝึกทักษะกิจกรรม มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ รายวิชาที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้มีโอกาสดูแลเรียนรู้ร่วมกัน ได้ปฏิบัติจริงในการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนต่างๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยซึ่งช่วยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ชุดการเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมด้านต่างๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน ได้ประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับดี พิจารณาได้จากสรุปผลการประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านเนื้อหา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ที่มีคะแนนเฉลี่ย 4.36 คะแนน และด้านแผนการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย 4.34 คะแนน ดังนั้นชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับแนวคิดในงานวิจัยของน้ำฝน คุณเจริญไพศาล สภาพร บุตรสัย และสุดารัตน์ คำอ้วน (2561, หน้า 130) เต็มณภา รุ่งวิริยะวงศ์ (2561, หน้า 209) หทัยวรรณ จันทรอยู่ (2559, หน้า 87) ศิขริน ดอนขำไพโร (2559, หน้า 189) ที่กล่าวว่าเครื่องมือที่มีคุณภาพจะต้องมีวิธีการสร้างที่ถูกต้องพร้อมทั้งมีการหาประสิทธิภาพ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วย จึงจะสามารถนำเครื่องมือ นั้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ที่ถูกต้องเหมาะสม

2) ชุดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นสื่อที่เชื่อมต่อระหว่างเนื้อหาในบทเรียนกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนในบริบทของท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมทางภาษาที่เน้นการใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้วิจัยจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนมีการฝึกทักษะทางด้านการพูดและการฟังโดยให้ลงมือปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เช่น ผู้วิจัยจะให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ เล่นเกม แสดงละคร และการเรียนรู้ในสถานที่จริง เป็นต้น เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการแสวงหาความรู้หรือเรื่องราวในท้องถิ่นมากขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของเต็มณภา รุ่งวิริยะวงศ์ (2561, หน้า 209) และหทัยวรรณ จันทร์อยู่ (2559, หน้า 87)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนวัดหัวไทร ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่าหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่น ที่สร้างขึ้นได้เน้นการพัฒนาในทักษะการฟังและการพูด จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นของตนเอง ได้แก่ ชุดที่ 1 สวัสดิ์ศรีรัมย์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชุดที่ 2 ยินดีที่ได้รู้จักครับ ชุดที่ 3 ผลไม้และขนมของจังหวัดฉะเชิงเทราอร่อยจริงๆ ชุดที่ 4 เทียวตลาดน้ำบางคล้าสนุกจริงๆ ชุดที่ 5 วัดโพธิ์บางคล้า โดยการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดการเรียนรู้

ดังกล่าวเป็นวิธีการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้รับประสบการณ์โดยตรงจากแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวของผู้เรียน การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประกอบกับกิจกรรมการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้ในการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียนรู้ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพดีขึ้นได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของศิขริน ดอนขำไพโร (2559, หน้า 183) ศรารุณี เวียงอินทร์ มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และทิพาพร สุจारी (2560, หน้า 1322) และงานวิจัยดารณี ขาจิตตะ (2548) ที่กล่าวว่า การใช้เนื้อหาที่มีบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น นักเรียนมีความสนใจตั้งใจเรียนอย่างจริงจังและเข้าใจเรื่องราวได้ดี เพราะนักเรียนได้ตระหนักเห็นคุณค่าซึ่งเป็นประโยชน์จากการเรียนเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน ทำให้มารณำความรู้นั้นมาใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ทำให้เรียนแล้วเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความน่าสนใจทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ขณะเดียวกันก็ทำให้นักเรียนจดจำการเรียนรู้คำศัพท์ได้ทันที

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนด้วยชุดการเรียนรู้อ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดการเรียนรู้อ่านภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นมีเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนวิชาภาษาจีนไม่ได้ยากอย่างที่คิด มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีนสูงขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำฝน คุเจริญไพศาล และคณะ (2561, หน้า 117-133) มนตรี วงษ์สะพาน (2560, หน้า 71-81) ณิชภาพร ปรีชาวิภาช (2557, หน้า 189) และ วิไลรัตน์ ศิริรินทร์ (2556, หน้า 66) ที่ได้เสนอแนะในทางเดียวกันว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากกับการเรียนด้วยนวัตกรรมที่มีเนื้อหาจากบริบทในท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัว เข้าใจง่าย และน่าสนใจ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและฝึกฝนการอ่านร่วมกับเพื่อนๆ เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น ทำให้นักเรียนมีความสุขในการอ่าน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ซึ่งการนำแหล่งข้อมูลในท้องถิ่นมาเป็นสื่อการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและมีพัฒนาการเรียนรู้อย่างยิ่ง

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้จึงทำให้ชุดการเรียนรู้อ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหัวไทร ที่

ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้มากขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ คำแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูให้ชัดเจนและจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นไว้ล่วงหน้า
2. บรรยากาศในชั้นเรียนระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกและกล้าเสนอความคิดเห็น
3. ครูผู้สอนควรมีการยืดหยุ่นในเรื่องเวลาของการนำเสนอเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนและจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน
4. ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่ควรตำหนิหรือแก้ไขข้อผิดพลาดในเรื่องเล็กน้อย หากมีความจำเป็นที่ต้องแก้ไขควรรอให้ผู้เรียนเสร็จสิ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมเสียก่อนเพื่อไม่ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในขณะที่ทำกิจกรรม

5. ควรมีการนำความรู้ภาษาจีนไปบูรณาการกับหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วิดีทัศน์การสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และบทเรียนออนไลน์ เป็นต้น เพื่อให้ครูโรงเรียนขนาดเล็กสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน

2. ควรมีการสร้างชุดการเรียนรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เช่น ภาษาจีนสำหรับการท่องเที่ยว ภาษาจีนสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรม ภาษาจีนสำหรับการเกษตร เป็นต้น

3. ควรมีการสร้างและการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษาในท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของท้องถิ่นนั้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*

พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ณิชภาพร ปรีชาวิภาช. (2557). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความ

โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 6(1), 189.

- คารณิ ชาจิตตะ. (2548). *การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- เต็มณา รุ่งวิริยะวงศ์. (2561). การพัฒนาบทอ่านมัลติมีเดียโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน จับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*. 10(1), 201-214.
- ทีติอาร์ไอ. (2558). *แนวทางแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2561, จาก <https://www.academia.edu/21973362/>
- น้ำฝน คุเจริญไพศาล, สภาพร บุตรสัย และ สุदारัตน์ คำอั้น. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ที่เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 12(2), 117-134.
- ปราโมทย์ จันทร์เรือง. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*. 6(1), 130-140.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2559). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: เแฮร์ท ออฟ เคอร์มิสส์.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์โดยใช้สื่อการเรียนรู้จาก

- ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 19(2), 71-82.
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. (2562). *ปรัชญา วิสัยทัศน์
พันธกิจมหาวิทยาลัย*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2562, จาก
<http://www.rru.ac.th/index.php/en/>
วิไลรัตน์ ศิริรินทร์. (2556). บทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียน ในเขตอำเภอ
สามพราน จังหวัดนครปฐม. *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 10(2), 66.
- ศราวุฒิ เวียงอินทร์, มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ และ ทิพาพร สุจาณี.
(2560). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ด้วยเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคคีย์ชอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน
*การประชุมวิชาการเสนอมผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2560* (หน้า
1315-1324). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ศิขริน ดอนขำไพโร. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมบูรณาการ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาครูสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป.
*วารสารวิจัยและพัฒนานวโลทยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์*. 11(3), 183-191.
- หทัยวรรณ จันทร์อยู่. (2559). ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบ
สร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษ ด้วยบริบท

ท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย. *วารสารวิชาการและวิจัย
สังคมศาสตร์*. 11(พิเศษ), 77-92.

National Bureau of Statistics of China. (2018). *Statistical
Bulletin of National Economic and Social
Development*. Retrieved November 28, 2018, from
http://www.stats.gov.cn/tjsj/zxfb/_201902/4

The Development of a Chinese Instructional Package Using Local Contexts for Prathomsuksa 4-6 Students in a Small School by Using Local Contexts in Chachoengsao Province: Case Study at Wathuasai School

Xiaoxin She, Chanikan Rattanachaipaisankul,
Sujanya Thimathan, Supaphada Indrabongkot, and
Jiaoyue Zhao

Department of Chinese, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University
Chachoengsao Province 24000. Email: shexx123@hotmail.com

(received 4 April, 2020) (revised 19 May, 2020)

(accepted 1 June, 2020)

Abstract

The objectives of this research were (1) to develop a Chinese instructional package using local contexts for Prathomsuksa 4-6 Students in a Small School by Using Local Contexts In Chachoengsao Province: Case Study at Wathuasai School with the efficient value of 75/75 (2) to compare the Chinese learning achievement of the experimental group in a Small School by Using Local Contexts In Chachoengsao Province: Case Study at Wathuasai School before and after learning scores (3) to study attitude toward Chinese language for Prathomsuksa 4-6 Students in a Small School by Using Local Contexts In

Chachoengsao Province: Case Study at Wathuasai School. The group of sample used in this research was 35 Prathomsuksa 4-6 Students in Wathuasai School at the second semester in academic year 2018. Research instruments were a Chinese instructional package using local contexts in Chachoengsao Province, the Chinese learning achievement test, and the Chinese learning attitude test.

The research result showed that (1) the efficient value of a Chinese instructional package using local contexts in Chachoengsao Province was found to have an efficiency of 80.57/81.07 (2) the posttest score of Chinese learning achievement of the experimental group was higher than the pretest one at the significance level of .05 (3) the attitude score of the students was at high level.

Keywords: a Chinese instructional package, Local Contexts in Chachoengsao Province